

Să citim Biblia împreună

Evangelhia după Marcu CAPITOLUL 14

Prinderea lui Isus

44 Vanzătorul le dăduse semnul acesta : „Pe care-L voi săruta, Acela este ; să-L prindeți și să-L duceți sub pază.” 45 Când a venit Iuda, s-a apropiat îndată de Isus și I-a zis : „Învățătorule !” Și L-a sărutat mult. 46 Atunci oamenii aceia au pus mâna pe Isus și L-au prins. 47 Unul din cei ce stăteau lângă El a scos sabia, a lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat urechea. 48 Isus a luat cuvântul și le-a zis : „Ați ieșit ca după un tâlhar, cu săbii și cu ciomege, ca să Mă prindeți. 49 În toate zilele am fost la voi și învățam pe oameni în Templu, și nu M-ați prins. Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinescă Scripturile.” 50 Atunci toți ucenicii L-au părăsit și au fugit. 51 După El mergea un tânăr care n-avea pe trup decât o învelitoare de pânză de in. Au pus mâna pe el ; 52 dar el și-a lăsat învelitoarea și a fugit în pielea goală.

Isus osândit de Sinedriu

53 Pe Isus L-au dus la marele preot, unde s-au adunat toți preoții cei mai de seamă, bătrânii și cărturarii. 54 Petru L-a urmat de departe până în curtea marelui preot ; a șezut jos împreună cu aprozii și se încălzea la para focului. 55 Preoții cei mai de seamă și tot soborul căutau vreo mărturie împotriva lui Isus, ca să-L omoare; dar nu găseau niciuna. 56 Pentru că mulți făceau mărturisiri

mincinoase împotriva Lui, dar mărturisirile lor nu se potriveau. 57 Unii s-au sculat și au făcut o mărturisire mincinoasă împotriva Lui și au zis : 58 „Noi L-am auzit zicând : „Eu voi strica Templul acesta, făcut de mâini omenești, și în trei zile voi ridica un altul, care nu va fi făcut de mâini omenești.” 59 Nici chiar în privința aceasta nu se potrivea mărturisirea lor. 60 Atunci marele preot s-a sculat în picioare în mijlocul adunării, a întrebat pe Isus și I-a zis : „Nu răspunzi nimic ? Ce mărturisești oamenii aceștia împotriva Ta ?” 61 Isus tăcea și nu răspundea nimic. Marele preot L-a întrebat iarăși și I-a zis : „Ești Tu, Hristosul, Fiul Celui binecuvântat ?” 62 „Da, sunt”, i-a răspuns Isus. „Și veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului.” 63 Atunci marele preot și-a rupt hainele și a zis : „Ce nevoie mai avem de martori ? 64 Ați auzit hula. Ce vi se pare ?” Toți L-au osândit să fie pedepsit cu moartea. 65 Și unii au început să-L scuipe, să-I acopere fața, să-L bată cu pumnii și să-I zică : „Prorocește !” Iar aprozii L-au primit în palme.

Tăgăduirea lui Petru

66 Pe când stătea Petru jos în curte, a venit una din slujnicele marelui preot. 67 Când a văzut pe Petru încălzindu-se, s-a uitat țintă la el și i-a zis : „Și tu erai cu Isus din Nazaret !” 68 El s-a lepădat și a zis : „Nu știu, nici nu înțeleg ce vrei să zici.” Apoi a ieșit în pridvor. Și a cântat cocoșul. 69 Când l-a văzut slujnica, a început iarăși să spună celor ce stăteau ...

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Editorial. **Expresia : Politic corect ! Față sau mască ? (III)**

Să începem prin a observa trei exemple din ceea ce se înțelege prin *corectitudine politică* (deși nu ne face plăcere discutarea acestui subiect, dar trebuie să știm despre el):

- Postul de televiziune BBC a renunțat la utilizarea termenilor *Before Christ* (BC) și *Anno Domini* (AD), care ar putea leza pe cei cu altă religie decât cea creștină, cu termenii '*Before Common Era*' / '*Common Era*' (înaintea erei noastre / era noastră).
- Pentru a nu ofensa populația neagră din SUA, în SUA s-a instituit terminologia „Caucasian” pentru a desemna persoane din rasa albă (rasa europoidă) și „African-American” pentru cele din rasa neagră, de regulă descendenți ai sclavilor negri aduși în America din Africa. Și de aici pot rezulta excese : Paulo Serodio, de rasă albă, născut și crescut în Mozambic, a treia generație născută în Africa după ce străbunicul său, provenit din Portugalia, se stabilise în Mozambic, a venit în SUA pentru studii și a fost naturalizat cetățean american. Student fiind la Universitatea de medicină și Stomatologie din New Jersey, în cursul unui exercițiu cultural, când i s-a cerut să se autodefinească, el s-a declarat „*white African - American*” (american - african alb). O studentă de culoare s-a declarat ofensată, deoarece având pielea albă, nu era un „*African - American*” conform definiției. Ca urmare, a fost chemat de Decanul facultății care i-a impus „*să nu se mai definească vreodată ca american african, pentru că îi ofensează astfel pe negri*”. Pentru că și-a susținut în continuare etnicitatea de „*white African-American*”, a fost exmatriculat. A fost nevoit să dea în judecată Universitatea, a obținut reînmatricularea și daune morale, dar a pierdut astfel doi ani de viață profesională. [Această relativizare a valorilor nu este întâmplătoare, are un scop precis.]
- La un oficiu de plasare de oferte de muncă, unei persoane care căuta candidați „*de încredere și harnici*” i s-a respins cererea pe motiv că „*îi discriminează pe cei care nu sunt de încredere*”. (Preluat de pe https://ro.wikipedia.org/wiki/Corectitudine_politică)

Din punct de vedere Biblic *corectitudinea politică* este sinonimul *slujirii la doi stăpâni*. Domnul Isus spunea : „*Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt ; sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt ; nu puteți sluji lui*

Dumnezeu și lui Mamona”. (Evangelhia după Matei 6 : 24) Lucrurile care se exclud reciproc ... nu pot fi unite. Cei din vest au făcut greșeala de-a accepta o expresie, fără a-i verifica veridicitatea și fără a-i înțelege consecințele. Poate cu adevărat corect era dacă cereau și celor de altă religie, (de exemplu) ca și ei să fie *corecți politic*. Pentru aceasta și ei să-și schimbe felul de exprimare și să nu-și mai afișeze simbolurile religioase ! (Va continua)

De-ale copiilor ...

Un tată luă din dulap un borcan cu miere de albine, îl dădu fiicei sale să miroase și apoi îi explică : „Un popor de albine este format din mii și mii de albine. Fiecare albină are de îndeplinit o sarcină anume. Albinele lucrătoare construiesc fagurele, au grijă de incubație, hrănesc poporul și-l apără de dușmani. Regina face ouă : până la două mii pe zi. O suită de albine tinere o înconjoară, o însoțește oriunde merge, îi aduc de mâncare, o mângâie și toate acestea le fac albinele de la sine, fără a întreba sau a sta pe gânduri. Apicultorul, părintele lor, le-a construit stupul. Albinele știu că el este prezent, simt prezența lui în semnele pe care le-a lăsat, în grija pe care o poartă față de ele. Desigur că nici o albină nu-l poate descrie pe tatăl lor. Dar toate știu că el există. Și dacă o albinuță ar zice : „Nu cred în tatăl meu” și „el nu mi-a construit casa”, albina în vârstă pe drept cuvânt s-ar supăra”. „Totuși”, îi spuse fiica, „oamenii nu sunt albine”. „Da”, îi răspunse tatăl. „Dar știu că noi nu ne-am creat pe noi înșine, precum albinele de altfel. Știu la fel de bine că este demn să ne gândim la misterul originii noastre și la faptul că există un loc care se potrivește perfect pentru acest lucru : Biserica. De aceea mergem noi la biserică, mămică ta și cu mine”. Când ai fost ultima dată ?

Povestiri cu tâlc

Într-un sat musulman, o mână de oameni au devenit creștini. Automat au fost excluși din societate. Bărbații nu mai aveau voie să șadă și să fumeze alături de ceilalți, femeile nu mai aveau permisiunea să ia apă de la fântâna satului. Atunci noii creștini au făcut ei înșiși o fântână. După câteva timp fântâna satului a secat. Creștinii i-au invitat pe musulmani să vină și să ia apă de la fântâna lor. Iar pe căsuțele lor au montat plăcuțe pe care scria : „Aici locuiesc creștini”. Oricine trebuia să știe că într-o casă creștină poate afla ajutor. Dumnezeu a spus : „Dacă strigă spre Mine după ajutor, Eu îl voi auzi, căci Eu sunt milostiv”. (Exod 22 : 27) (Sursa ambelor întâmplări : internetul)

Rubrica sufletului nemântuit

Banul este intercalat între EL și mine ?

Mi-a rămas întipărit în minte un exemplu pentru totdeauna. Era în timpul zilelor de misiuni care se țineau în biserica Suedstern din Berlin.

Veniseră mulți să asculte predicile olandezei Corrie ten Boom. Amănuntele predicat de dânsa le-am uitat de mult.

Nu însă faptul că deodată a ținut în mână o lanternă. Încea să apese butonul, dar beculețul nu se aprindea. Desfiletă șurubul, luă afară bateriile și verifică becușorul. Ascultătorii erau nerăbdători să vadă ce se va întâmpla. Și deodată predicatoria Corrie ten Boom luă în mână o bucată de hârtie, ce părea o bancnotă de 5 DM (mărci germane), care se afla între bec și baterii.

Montă bateriile la loc și lampa funcționează. Îi era ușor să le explice ascultătorilor :

„Așa se întâmplă și cu relația noastră cu Isus. Dacă banul este intercalat între EL și mine este ca și cum avem un strat izolan. Nu face nici un contact. Răutatea și egoismul au împiedicat și au distrus credința mai mult decât contestările și îndoielile”. Încă din perioada Vechiului Testament, Dumnezeu a vorbit și în această privință : „Nu, mâna Domnului nu este prea scurtă ca să mântuiască, nici urechea Lui prea tare ca să audă, ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeul vostru; păcatele voastre vă ascund fața Lui și-L împiedică să v-asculte !”. (Isaia 59 : 1 – 2) Care este păcatul pe care nu l-ai mărturisit și care te ține pe loc ? Mărturisește-l pentru că scrie clar că : „Dacă ne mărturisim păcatele, EL este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire”. (I Ioan 1 : 9)

Dicționar de antonomază

• **Gaston**: Împrumut modern din franceză, puțin folosit la noi, **Gaston** este, la origine, un nume vechi germanic, atestat încă din sec X, sub forma latinizată **Gasto**, gen. **Gastonis**. Spre deosebire de marea majoritate a antroponimelor germanice compuse din două elemente, **Gaston** este un nume simplu pe care specialiștii îl explică prin germanicul *gastiz-* străin, oaspete, continuat de germ. *Gast*, engl. *guest*, etc. (cuvântul ar fi înrudit cu lat. *hostis-* dușman). Folosit întâi în regiunile sudice ale Franței, numele se generalizează și devine frecvent, răspândindu-se, în epoca modernă, și în alte țări.

Cartea veche 131. Iubirea de Dumnezeu !

„La ce vârstă să iubim pe Dumnezeu ?” Această întrebare i-o puse o fetiță mamei sale. Mamă-sa îi răspunse : „De întâi răspunde-mi tu la întrebare : „De câți ani trebuie să fii tu, ca să mă iubești pe mine ?” Copila îi răspunde : „Pe tine mamă, te-am iubit totdeauna”. Atunci zise mama : „Si pe Dumnezeu trebuie să-L iubești totdeauna chiar de acum, și nu trebuie să aștepti, până ce te vei face mai mare pentru că El te-a iubit pe tine și până-acum”. Nici un copil nu e prea mic, ca să nu poată iubi pe Dumnezeu, Tatăl ceresc și pe Fiul său, Domnul Hristos, care a zis : „Lăsați copiii să vină la Mine”. (Luca 18 : 16) „Noi ÎL iubim, pentru că El ne-a iubit întâi”. (I Ioan 4 : 19)

În Ieremia 31 : 20 sunt scrise cuvintele lui Dumnezeu, din care înțelegem ce înseamnă iubirea : „Îmi este Efraim un fiu scump, un copil iubit de Mine ? Căci, când vorbesc de el, Îmi aduc aminte cu gingășie de el, de aceea Îmi arde inima în Mine pentru el și voi avea milă negresit de el. zice Domnul”.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

A priori (lat. „Din cele precedente”, „Din ceea ce este mai dinainte”). Apriorismul este o concepție filozofică raționalistă, inițiată de Immanuel Kant, care preconizează în mod agnostic caracterul independent de experiență (aprioric) al cunoașterii esenței și în speță al categoriilor. Când cineva pretinde că cunoaște ceva dinainte, se spune că știe *apriori*.

Dicționar Biblic de nume proprii

Din Dicționarul Biblic de nume proprii :
• **AMASAI** = 1. **Iehova a luat asupra Lui, Dumnezeu a purtat, Povara lui Dumnezeu, Purtător de poveri**. 2. **Împovărător**. 3. **Dorul poporului**. Mai mulți israeliți aveau acest nume (I Cronici 6 : 25, 6 : 35, 12 : 18, 15 : 24).
• **AMASIA** = 1. **Iehova este sprijin. Iehova ne-a purtat, Cel purtat de Domnul, Iehova poartă povara**. 2. **În Domnul este tăria, Iehova are tărie**. Un israelit. (II Cron. 17 : 16).
• **AMAŞAI** = 1. **Călcătorul poporului, Jefuitorul poporului**. 2. **Purtătorul prăzii**. 3. **Cel încărcat cu poveri**. 4. **Povara lui Dumnezeu**. Un israelit (Neemia 11 : 13).

Versetele săptămânii

„Dați, și vi se va da ; ba încă, vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura”. LUCA 8 : 38

Proverbe latine despre măsură

• A-i aprecia pe toți cu aceeași măsură.
• Chiar și la joacă trebuie păstrată o măsură.
• **Cine-i cumpătat la mâncare este medicul lui însuși**. • Există o limită a suferinței, dar nu și a fricii. • **Păstrează măsura în toate, că-ți va folosi la sănătate**. • Există o măsură în lucruri. • **Numai acela ce-și apreciază în mod just necazurile, le poate suporta**.
• Lucrurile primejdioase nu au niciodată o măsură. • La luptă nu se ține cont de nici o măsură. • **Păstrează totdeauna măsura la vorbă și la tăcere**. • Tot ce-i peste măsură strică. (Din *Proverbe și cugetări latine*, Editura, Albatros, București, 1976).

Cum pot fi mântuiți ?

1. **Nu există om fără păcat** : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) 2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. 3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23)